

De twee brieven in het vorige Slikkie maakte het geven van een jaaroverzicht ondoenlijk. 't Slikkie wenst natuurlijk het allerbeste voor '74 aan al degene welke dit lezen, maar een overzicht zit er niet meer in. Hopelijk word er dit jaar de eerste paal in de sloot van v. Bodegom geslagen voor een algemene voorziening. Dan word er tenminste iets zichtbaar van al het werk wat de Dorpsraad daar in '73 aan gehad heeft. Ook hopen we op een vruchtbaar voorjaar, zodat het snoeiwerk op de forten weer snel aangroeit. Ik hou niet van kale kapsels. Maar eerst een schaatsweekje op Nova Zembla, zodat de schade aan de opstallen eruit is. Onderstaand gedicht van de hr. Bleyswijk Sr. voor het H.D. wil ik tevens graag onder Uw aandacht brengen.

Nieuwjaarsverlangen.

Als trouwe lezer van Uw krant
ben ik naar U toe gekomen
En het zou te wensen zijn
dat dit in de krant werd opgenomen

Want nu dit jaar ten einde is
en je kijkt naar het verleden
Dan komt de vraag toch bij je op,
waarom is er geen vrede

Het is maar vechten om de macht
en het kost duizenden het leven
Het is toch zonde van al dat geld
dat daaraan wordt uitgegeven.

En daarom is mijn grootste wens
om daarmee op te houden
Dat geld zou beter zijn besteed
door er in de rampgebieden, huizen van te
bouwen

Want als het daaraan werd besteed
was het voor die stakkers spoedig voor el-
Dan vierden zij net als wij kaar
een gelukkig en zalig nieuwjaar

Zuidelijke Geest ?

Tijdens de verwikkelingen rond Leen (Zuidgeest) speelde enkele herrinneringen aan zijn vader door mijn hoofd. Leen zijn vader heette Piet en werd dus prompt door ons Ome Piet Zuidgeest genoemd, (er zijn namelijk nogal veel Ome Pieten). Hij was de laatste jaren van zijn leven, net als Leen, een klein vrachtschippertje. In zijn jongere jaren had hij nog op de grote zeezeilvaart gezeten en daar een krachtig taalgebruik van meegekregen. Dat taalgebruik waarbij God in allerlei toonaarden werd aangeroepen was een uitzonderlijk iets van hem. Vaak als hij in de kerk aan de Ringweg (waar hij tegenover woonde) zat, verbaasde ik mij over de intensiteit van zijn knielend gesprek met zijn God. Met de vereelde grove knuisten voor zijn gezicht hoorde ik hem dan in zichzelf op harstochtelijke manier fluisteren en kreunen. Dit was oogenschijnlijk in enorme tegenspraak met zijn houding aan boord van zijn schip. Volgens een zegsman had hij de gewoonte om, - omstreeks de jaren '40-50 toen er op wind en handkracht door hem gevaren werd - zijn gezicht naar de lucht te heffen en op zijn eigen manier een gesprek met zijn God te houden. Dat was dan in de trant van "Hoe haal Je het in Je hoofd om me dwars te zitten, mij arme topper. Je weet toch verdomme dat ik wind nodig heb - als het windstil was -. Of een gepeperde opmerking naar boven dat de wind uit de verkeerde richting kwam. Persoonlijk heb ik iets met hem meegemaakt, wat mij het vermelden wel waard lijkt. Werkend bij het toenmalige Krelagehuis aan de Leidsche Vaart, zagen we Ome Piet Zuidgeest, schuin aan de overzijde van het water, aan het werk. Hij moest aarde vanuit zijn schip, op een braak liggend stukje grond kruien. Daar staat nu een gymzaal. Omdat zijn schip diep lag, kon hij de wal maar tot op een paar meter afstand naderen. Daarom had hij een kruiplank in de lengte van zijn schip gelegd en haaks daarop één naar de wal. Hij moest dus steeds een scherpe hoek met zijn beladen kruiwagen maken. Op een gegeven moment mislukte dat

en tuimelde hij met kruiwagen en al in het tussen de wal en het schip liggende water. Tot aan zijn middel in het water staande, begon hij toen aan een half uur durende tirade naar zijn Heer daarboven. Met een stem welke tot op grote afstand hoorbaar was, haalde hij tevens alle duivels uit de hel. Alsmaar in dat water staande, stroomde zijn nu dubbel gepeperde taal, al armzwaaiend, in zeer hoog tempo uit zijn mond. De gevolgen waren indrukwekkend. Zowel aan de kant van de Wilhelminastraat als aan die van de Leidsche Vaart, zag het na zo'n tien minuten zwart van de mensen. Eerst bleven zij verwonderd staan, om daarna geamuseerd deze uitzonderlijke éénmans voorstelling te blijven volgen. Toen hij tot bedaren kwam had men nog de grootste moeite om hem uit de bagger op de wal te trekken. Het bekende schiedamse medicijn zal daarna wel tegen het kouvatten ingenomen zijn.

Zo'n massa mensen kon zich toen nog in alle rust daaraan overgeven. Tegenwoordig zouden veel mensen voor zoiets geen tijd meer hebben, of direct een politieauto er op af sturen, omdat onze economie geschaad zou worden door de verkeersopstopping.

v.W.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Overleden; de hr. Pluim, oud 71 jaar

Pluim stond bekend als een serieus vakman. Niet groot van stuk maakte hij altijd een pittige vriendelijke indruk. De schroef van mijn boot is door hem met een aangelaste strook vergroot. De las in het bronzen (of koperen) materiaal is nauwelijks zichtbaar. Zijn pensionering door de Scheepswerf Stapel belette hem niet actief te blijven. De huidige omstandigheden voor zijn nabestaanden zijn zodanig dat hun sterkte word toegewenst en beterschap voor zijn vrouw.

Tijdens het op stencil zetten van dit Slikkie vernamen wij dat de hr Willem de Graaf ook op 71 jarige leeftijd was overleden. Tijdens de verenigings verg. half Dec.73 hoorde we dat hem een ernstig ongeval was overkomen. Wij willen in het volgende Slikkie hierop terug komen.

Chris

Dorperige allerhande

Met genoegen het laatste dorpsorgaan gelezen. Op pag.3 het iniatief van de Raad voor Maatschappelijk welzijn toegejuicht. Op de Openbare Dorpsraad verg. geïnformeerd naar het betrokken zijn van de Dorpsraad bij het sociaal gebeuren in ons dorp. De hr. Corver antwoorde als overlegman dat alles nog in een pril stadium is. Wij (RED) hopen dat het mogelijk is op kort termijn, met inschakeling van alle daarvoor geschikte organen, voor Spaarndam een aparte Welzijnsman-vrouw of commissie te maken waar we allemaal terecht kunnen om elkaar waar nodig, te helpen. Voorlopig toch maar naar de hr. Pen onze wijkagent.

Het stukje van Gerda Spierenburg heeft onze relatie tot de hr. Meijer verruimt. Aangezien hij nu ook in het bestuur van Nova Zembla is gekozen en zijn persoon door dat stukje iets beter kennen; is dat toch wel interessant voor de nieuwe dorpsopbouw. Feitelijk moesten er wat introductie avonden voor de nieuwe bewoners georganiseerd worden, zodat we heel snel aan elkaar wennen.

De openbare vergadering was verders zeer krachtig in zijn conclusie's. De motie welke werd aangenomen inzake de woningbouw gebeurde op voorstel van een hier pas wonende Spaarndammer. Een woningstichting voor ons dorp was toch niet zo gek. Misschien kan de woningstichting welke in 't Polderdertje aan het werk is, ook voor het Vissersend gaan werken. Als Haarlemmerliede dat nou eens aan Haarlem voorstelde. Als die aanemer in 't Polderdertje goedkoop kan bouwen, kan hij het aan het Vissersend ook. Dat dacht ik zo. v.W.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Gekregen berichtje; 11 jan 1974 Spaarndam Het gemeentebestuur, Haarlemmerstr.weg 51, tel. 02907-4444 te Halfweg zal te Spaarndam ca. 400 woningen (eengezins- en etagewoningen) naar het ontwerp van het arch.bureau H.Klunder, Oostzeedijk 4b tel. 010-143294 te Rotterdam. Deze bouw komt tegen najaar 1974 tot uitvoering. Tot zo-ver bericht. Of het waar is weet ik niet.

-dag dorp-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-dag dorp
 adelbertusparochiekienavond 16 febrs portkantine
 red.chr.v.warmerdam visserseinde 75 dank GIFT